

Isosen saarna Herättäjän rippikoulussa 19.7.2019

Eino Rissanen

Luomakunnan sunnuntai (Joh. 1: 1-4)

*Alussa oli Sana.
Sana oli Jumalan luona,
ja Sana oli Jumala.
Jo alussa Sana oli Jumalan luona.
Kaikki syntyi Sanan voimalla.
Mikään, mikä on syntynyt,
ei ole syntynyt ilman häntä.
Hänessä oli elämä,
ja elämä oli ihmisten valo.*

Mikään, mikä on syntynyt, ei ole syntynyt ilman Jumalan Sanaa, sanotaan Johanneksen evankeliumin alkusanoissa. ”Hänessä oli elämä, ja elämä oli ihmisten valo”, tekstissä sanotaan. Kaikki, mikä on olemassa, kauneus, rumuus, rakkaus, tuska, elämä, kuolema, näkyvä ja näkymätön, koko luomakuntamme, on siis Sanan voimalla syntynyt. Ajatus siitä, että kaikkien meitä ympäröivien rumien ja kauniiden, pienten ja valtavien kuvioiden takana on kaiken suunnitellut voima, on aika rauhoittava. Etenkin tällaisena maailmanaikana voi tuntua äärimmäisen rauhoittavalta heittäytyä elämään päivä kerrallaan luottaen siihen, että taustalla olevalla Luojalla on suunnitelmansa.

Aholansaaren kauniissa kesämaisemissa saattaa unohtaa, millaisia uutisia Saaren tai koti-Suomen ulkopuolelta jatkuvasti kantautuu. Luomakuntamme - se puutarha, jota meidän on viljeltävä ja varjeltava, ei voi hyvin. Kuulemme jatkuvasti puhuttavan tappavan kuumista helteistä Euroopassa. Kaiken tieltään tuhoavista hurrikaaneista ja raivoavista metsäpaloista Yhdysvalloissa. Kokonaisten valtioiden suuruisista roskalautoista valtamerissä. Armottomista rankkasateista ja tulvista Afrikassa, Etelä-Amerikassa ja Tyynenmeren saaristossa. Ihmismassasta, jonka on muutettava pois aavikoksi muuttuneesta kodistaan. Suurissa kaupungeissa pakokaasut ja muut päästöt ovat muuttaneet ilman tappavaksi sumuksi, jonka läpi ei Taivaamme sini näy.

Eivätkä ongelmat rajoitu pelkästään luonnonilmiöihin. Ruokaa heitetään tonneittain hukkaan vauraissa maissa joka sekunti, kun samaan aikaan puoli maailmaa kärsii tappavasta nälästä. Varakkaimmat yritysjohtajat ja liikemiehet vaurastuvat kehittyvien maiden köyhien ja keksimiinsä huijauksiin loukkuun jääneiden ihmispolojen kustannuksella. Levottomilla alueilla riehuvat sodat levittävät ankeutta ja epätoivoa, runnoen allensa kaikkein viattomimpia. Ja kun ratkaisuja ongelmiin tarvittaisiin, päättäjät riitelevät keskenään maapallon kuumentuessa koko ajan taustalla.

Mihin me olemme menossa, kysyy hätäntynyt nuori, joka pelkää tulevaisuuden olevan häneltä riistetty. Kaikkialta kaikuvat hälytyskellot pistävät kysymään, mitä enää voi tehdä. Onko

Raamatussakin ennustettu maailmanloppu tulossa? Salliiko Jumala tämän kaiken ympärillämme tapahtuvan hulluuden?

Vaikka meiltä puuttuisi taito ja mahdollisuudet vaikuttaa koko kuvioon, me voimme laskea toivon sen varaan, että kaikkien suurten kuvioiden takana on Herra, jonka Sanasta kaikki on syntynyt. Niin kuin emme käsitä luomakunnan laajuutta tai elämän ja kuoleman salaisuutta, emme voi ymmärtää, kuinka Luoja on suunnitellut ihmiskuntaa kohtaavat haasteet. Samalla lailla kuin voimme luottaa, että kaikki järjestyy, kun elämämme päättyy, voimme luottaa, että haasteiden kohdatessa meillä ei ole hätää myöskään elinaikanamme, kun vain luotamme Herran Sanaan ja teemme maailmassa sen, mikä meidän osamme on. Kun elää päivä kerrallaan lähimmäistään ja yhteistä luomakuntaa kunnioittaen, on tehnyt oman osansa.